

उश

रत्नावली ॥ ऊर्द्धं लिखितः ॥ (यथा, रघुः ॥ ६३२ ॥)
“त्वष्ट्रेव यन्तोऽलिखितो विभक्तिः” ॥

उल्लेखः, पुं, (उत् + लिख् + घञ् ।) उच्चारणम् । कथ-
नम् । इति स्मारिकाः ॥ (अलङ्कारभेदः । तल्लक्षणं
यथा, साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे ।

“क्वचिद्देवादृष्टहीतृणां विषयाणां तथा क्वचित् ।
एकस्यानेकधोऽल्लेखो यः स उल्लेख उच्यते” ॥

उदाहरणम् । “प्रिय इति गोपबध्भिः शिशुरिति
उद्धरधीश इति देवैः । नारायण इति भक्तैर्ब्रह्मे-
त्ययाहि योगिभिर्देवः” ॥

उल्लेखनं, स्त्री, (उत् + लिख् + ल्युट् ।) वसनम् ।
इति रत्नमाला ॥ खननम् । यथा “भूमेरुल्लेखनं
कुर्यात्” । उति स्मृतिः ॥ (यथा, मनुः ५।१२४ ।
“सन्मार्जनोपाङ्गनेन सेकेनोऽल्लेखनेन च” ।)

उच्चारणम् । यथा,—

“मासपक्षतिथीनाञ्च निमित्तानाञ्च सर्वशः ।

उल्लेखनमकुर्व्याणो न तस्य फलभागवेत्” ॥

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

उल्लोचः, पुं, (ऊर्द्धं लोचति । उत् + लोच् + अच् ।) यदा
ऊर्द्धं लोचते । लोच् + घञ् । कुचन्तु न निष्ठा-
यामिति वचनात् । अस्य तु तन्म सेट्त्वात् ।)
चन्द्रातपः । चाँदोया इति भाषा । तत्पर्यायः ।
वितानम् २ । इत्यमरः ॥

उल्लोचः, पुं, (उल्लोडयतीति । लोड् उन्मादे + शिच्
+ पचाद्यच् । डलशोरैक्यात् डस्य लः ।) महि-
तरङ्गः । वड् टेउ इति भाषा । तत्पर्यायः । क-
ल्लोचः २ । इत्यमरः ॥

उल्लं, स्त्री, (उल्लीयते इति । उत् + लीङ् स्नेषणे
उल्गादयश्च ४।६५ । इति उणादिसूत्रेण साधुः ।)
जरायुः । इत्यमरः ॥ (यथा, गीतायां ३।३८ ।
“यथोत्प्लेनाहृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम्” ।

“जातमात्रं विशोध्योल्गाद्वाहं सैन्धवसर्पिषा ।

प्रसूतिस्त्रोषितश्चातु बलतिष्ठेन सेचयेत्” ॥

इति वामटे उत्तरस्थाने १ अध्याये उक्तवान् ॥

“अथ जातस्योत्प्लं मुखञ्च सैन्धवसर्पिषा विशोध्य
हताक्तं मूर्द्धि पिबुं दद्यात् ततो नाभिनाडीमरु-
कुलमायन्य सूत्रेण बद्धा ऋदयेत्तत्सूत्रैकदेशञ्च
कुमारस्य शीवायां सम्यग् बध्नीयात् । इति सुश्रुते
शारीरस्थाने १० अध्याये ॥)

उल्लगं, स्त्री, (उत् + वल् + अच् ।) एधोदरादित्वात्
साधुः । व्यक्तम् । स्पष्टम् । इत्यमरः ॥

(“स्त्रोष्णत्वा महाभूला घना मन्दवजः सितः” ॥

इति वामटे निदानस्थाने ७ अध्याये ॥

“हेतुलक्षणासंसर्गादिद्याह्मोत्प्लवगानि च” ।

इति श्रुतिनिवृत्त्ययस्ये अर्थोपधिकारे ॥

प्रकाशः । निर्बाधः । यथा, रघुः । ४।३३ ।

“तस्यासीदुत्प्लवो मार्गः पादपैरिव दन्तिनः” ॥

उल्लती, त्रि, (वल् + शब्द + डीप् ।) सम्प्रसारणम् ।
अकल्याणवाक् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
अथमर्षणमन्त्रे । “आपो हिहा मयोभुवः खान
ऊर्जं दधातन महैरगाय चक्षसे । ऊँ यो वः
शिवतमोरसस्तस्य भाजयतेह नः । उल्लतीरिव-

उशी

मातरः” ॥)

उशनाः, [स्] पुं, (वश् कान्तौ + “वशेः कनसिः”
। ४।२३८ । इति उणादिसूत्रेण कनसिः ।) यज्ञादि-
त्वात् सम्प्रसारणम् ।) शुकाचार्यः । इत्यमरः ॥
(यथा, कुमारः ३।६ ।

“अध्यापितस्योशनसापि नीतिं

प्रयुक्तरागप्रणिधिर्दिषन्ते” ॥

स च दैत्यगुरुः । तथा च महाभारते ययाति-
संवादे १।७६ । ६ ।

“पौरोहित्येन याज्यत्वे कायनूश्रुतं परे” ॥)

उशीक, [ज्] पुं, (वष्टि उश्यते वा । वश् कान्तौ +
“वशः कित्” । २।७१ । इति उणादिसूत्रेण इजिः ।
सम्प्रसारणम् ।) अधिः । घृतं । इति सिद्धान्तकौ-
मुद्यामुणादिरुतिः ॥

उशिक, त्रि, (वश् कान्तौ + इजि + सम्प्रसारणम् ।)
कमनीयम् ॥

“न यद्वचस्त्रिपदं हरेर्यशो

जगत्पवित्रं प्रयुगीत कर्हिचित् ।

तदायसं तीर्थमुशन्ति मानसाः

न यच्च हंसा निरमन्युशिकक्षयाः” ॥

इति श्रीभागवते १ स्कन्धे ५ अध्यायः । “चित्रपद-
मपि यद्वचो हरेर्यशो न प्रयुगीत तदायसं तीर्थं
काकतुल्यानां कामिनां रतिस्थानं उशन्ति मन्यन्ते
कुतः मानसाः सत्त्वप्रधाने मनसि वर्त्तमाना हंसाः
यतथो यच्च न निरमन्ति कर्हिचिदपि नितरां न
रमन्ते । उशिकक्षयाः उशिक कमनीयं ब्रह्म
क्षयो निवासो येषां ते यथा प्रसिद्धा हंसाः
मानससरसि चरन्तः कमनीयपद्मबण्डनिवासा-
न्यक्तविचित्रानादियुक्ते उच्छिद्यगते काकक्रीडा-
स्थाने न रमन्ते इति शेषः” । इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी ॥ (कामयमानम् । यथा ऋग्वेदे
१।१३१ । ५ “आदितो अस्य वीर्यस्य चर्किर-
न्मदेष उषन्नशिशो यदाविधं सखीयतो यदा-
विध” । “उशिशो धर्मं कामयमानाः जनाः” ।
इति माध्यम् ॥)

उशी, स्त्री, (वश् + ई ।) सम्प्रसारणम् ।) वाष्का ।
इत्यादिर्लोकः ॥

उशीनरः, पुं, (उशीप्रदो वाष्काप्रदो नरो यच्च ।)
देशभेदः । तत्पर्यायः । गान्धारः २ । इति जटा-
धरः ॥ चन्द्रवंशोद्भवराजविशेषः । स तु शिवि-
राजपिता । इति श्रीभागवतम् ॥ (एकवंशीयो
रूपभेदः । यथा महाभारते । श्लोकपोतीये । ३ ।
११० । २१-२३ ।

“उशीनरो वै यज्ञेष्टा वासवादत्तरिष्यत् ॥

तां देवसमितिं तस्य वासवश्च विश्राम्यते ।

अभ्यगच्छन्नुपवरं क्षातुमग्रिच भारत ॥

जिज्ञासमानो वरदौ महात्मानमुशीनरं ।

इन्द्रः श्येनः कपोतोऽभिर्भूत्वा यज्ञेऽभिजग्मतुः” ॥

तस्य चारित्रं तत्रैव १३१ अध्याये द्रष्टव्यम् ॥

उशीरः, पुं स्त्री, (वश् कान्तौ + “वशः कित्” । ४।३१
इति उणादिसूत्रेण ईरन् ।) सम्प्रसारणम् ।)
वीरणमूलम् । वेनार मूलं खस् इत्यादि भाषा ।

उषः

तत्पर्यायः । अथमय २ नलदम् ३ तेषम् ४ अमृ-
तालम् ५ जलाशयम् ६ लामज्जकम् ७ लघुलयम् ८
अवदाहम् ९ इष्टकापथम् १० । इत्यमरः ॥ उषीरम्
११ मृगालम् १२ लघु १३ लयम् १४ अवदानम्
१५ इष्टम् १६ कापथम् १७ अवदाहैष्टकापथम्
१८ इन्द्रगुप्तम् १९ । इति तट्टीकायां भरतादयः ॥
जलवासम् २० हरिप्रियम् २१ वीरम् २२ वीरणम्
२३ समगन्धिकम् २४ रणप्रियम् २५ वीरतल २६
शिशिरम् २७ शीतमूलकम् २८ वितानमूलकम्
२९ जलमेदम् ३० सुगन्धिकम् ३१ सुगन्धिमूलकम्
३२ कम्भ ३३ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः ।
धर्मदौर्गन्धदाहपित्तरक्तरोगनाशित्वम् ।
इति राजवल्लभः ॥ अपिच । शीतलत्वम् । तिक्तत्वम् ।
मोहभ्रमापहृतम् । ज्वरार्तिपित्तश्रमनकारित्वम् ।
जलसौगन्धदायकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा, प्राक्नुत्तले ३ अङ्के । “प्रियंवदे ! कस्येद-
मुशीरानुलेपनं मृगालवन्ति च नलिनीदलानि
नीयन्ते” । अस्य पर्यायगुणाः यथा,
“वीरणस्य तु मूलं स्यादुशीरं नलदञ्च तत् ।

अमृतालञ्च सेचञ्च समगन्धिकमिवपि ॥

उशीरम्याचनं शीतं क्लमनं लघु तिक्तकम् ।

मधुरं ज्वरहृद्धान्तिमदनुत्कपित्तहृत् ॥

हृणाखविषवीसर्पदाहहृत्क्षत्रबापहृत्” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

उशीरकं, स्त्री, (उशीर + सार्धे कन् ।) वीरणमूलं ।

इति रत्नमाला ॥ (उशीरशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ॥)

उशीरी, स्त्री, लघुकाशः । कोट काश्या इति भाषा ।

तत्पर्यायः । मिषिः २ गुडा ३ अम्बालः ४

नीरजः ५ शरः ६ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।

शीतत्वम् । पित्तदाहक्षयरोगनाशित्वञ्च । इति

राजनिर्घण्टः ॥

उष उ बधे, दहि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भार्दि-

परं-सकं-सेट् ।) ऋणादिः । उ षोभित्वा उष्टा ।

ओषति । क्वावेत्त्वत्त्रेमडोष्ठीवादिना इमो

निवेधे निष्ठायं उष्टः । दहि भस्मीकरणे । इति

दुर्गादासः ॥

उष बधे, दहि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भार्दि-परं-

सकं-सेट् ।) ओषति । उषितः । दहि भस्मी-

करणे । इति दुर्गादासः ॥ (यथा, मनुः । ६।१७३ ।

“यश्चापि धर्मसमयात् प्रयुक्तो धर्मेजीवकः ।

दण्डेनैव तमप्योषेत् सकाङ्गस्माज्जि विद्युतम्” ॥)

उषं, स्त्री, (उष + क ।) पांशुजलवणम् । इति रत्न-

माला ॥

उषः, पुं, (उष + क ।) कामो । गुम्फुः । राशि-

शेषः । दिनम् । इति मेदिनी ॥ (दहनवधकर्तारि,

त्रि ।) क्षारमृत्तिका । इति शब्दरत्नावली ॥

उषः, [स्] स्त्री, (ओषति नाशयत्यकारम् ।

उष + “उषः किति” ४।२३१ । उणादिसूत्रेण

असिः ।) प्रत्युषः । इत्यमरः ।

(“आसीदासमर्निर्वाणः प्रदीपार्थिदिषोषति” ।

इति रघुः । १२ । १ । तथा, माघे । ११।१७ ।
“पुनरुषसि विविक्तेर्मातरिभाववृत्ते” ॥)